

tungis ning selle iditu hakkas ta ka tasakeste astuma. Esimalt läis Mats loorma taga maas, sest ta oli loormaga veel mäeääralt pisut eemal, aga niireva kui mägi järsku alla läks, lasti ta enese loorma toha ohjade külge rippuma.

Wana mära oli ju muidugi õige ettemaaltlik loom ja nimelt mägest läies kaunis pikaldane. Nüüd kus tal nii kiilas tee jala all oli ja nii raske tomp tal ohjade otsas rippus, ei tõdunud ta sugugi waid pani õige aeglaselt jalga jala ette. Aga loorm oli kaunis raske, (Matsi isa sergeid loormaid ei sallinud), rõbus hirmus tagant peale ja wana sene ei tohtinud enam sugugi jalgu tõsta, sest nad libisesid ju muidugi alla poole ja oli aga waja hoida, et maha ei kuku. Loomuke toetas pool istulille wasta rege, nii et ree pea paenal wasta kootisid tuli ja lohises hakatules õige lõdusaste alla poole. Nõnda jõudsidwad hobune, mees ja loorm mäe kõige järskuma koha hakatusele. Wana mära kolidid lõidwad küll ju wastupanemisest walutama, ree paenal oli hirmus teraw, aga ta pidas siiski wasta. Siin oli wäike keerand. Regi wiitas pisut ja üls teraw lanti wembla ots torlas õige walusaste wa mära pahemat reit. Ta tõstis wähe jalga ja katsus kolme jala peal edasi libiseda. Matusele aja pärast wiitas regi teist lorda ja teine wembla ots torlas looma paremat kooti. Si olime parata. Loom tõstis ka selle jala eest ära ning katsus nüüd kahte esimest jalga ühte soodu maas pidades edasi libiseda. Aga wastupanemise jõnu oli palju nõrgem, regi omalt poolt tükisid palju walusamine peale, wiitas ka veel paari lorda sinna tänna, müstas uueste wana looma kootisid ning pani sell kumbel wana mära mõtlema, kas ehi wabest mitte Matsi teda oma piitsa warrega ei togi. Selles mõttes hakkas ta wiimati wäikest sõrki jooksuma. Mats pristas, peatas, ei midagi. Uueste andis regi wa märke mõne müsku ja sellega olidwad lood koguni rikkis. Wana aune loom polnud sõbardsust ümberkäimise wiisi enam mitmel ajal tunda saanud, ta hakkas ka kunnatust kuttama ning lõi wastuseks paar lorda tagant ülesse. Aga regi tungis selle läbi hüllemaste peale — jälle müts ja müts märkele wasta kootisid; mära

wastas jälle omalt poolt ja siis ei mäletanud Mats enam lunda lugu edasi läks. Mära tormas kui põdrane mäe mõõda alla, nii et suits aga taga, Matsi kadus mõnede ajaks kuulmine ja nägemine.

Aga kes mitte kuulmist ja nägemist ei kaotanud, see oli orgimees Puurats Lütwa kõrtsu ees. Tema märkas wäga hästi, kuda mära Matsiga kõrtsu eest mõõda otse teed teiste loormade wahelt wirinal läbi linna poole libutas ja nägi ka õige selgeste, kuda Matsi püksid loorma taga rippudes kollendasidwad. Tema ei tulnud aga meelegi, et mära ka oma iditu linna poole mõis liiskata, waid ta teraw mõistus arwas kobe, et siin temale keegi tabatis wingerpusti teha ja waltis laubaga libutades temast mõõda ajades linna saada. Puurats oli wana pois, veel õige hea mehe jõnu sees ja hästi pika koibadega. Ta ei mõelnud laua, waid tõmbas ka mantli õlmad pikku ning, lasti läia, Matsi taga ajama. Küll sibas mees õige hoolega; iga sammuga wiislas ta parajaste teise mehe kolm sammu, ju ta wist ennegi sõbardsust jätti oli pidanud, ning ennasell kumbel jooksis, mise ametis harjutanud. Aga ta ei tunnud Matsi mära jalgu, kui need korra sihmasid olidwad, siis ei saanud teine hobunegi hõlpsaste ligi saadik siis Puurats; teisels ei tunnud ta ka Matsi mära kopsu mitte, see pidas palju lausemalt wastu kui Puuratsi kops jookstes, ning nõnda oli siis praegu pisut raske Matsi kätte saada. Aga ühte asja tundis Puurats wäga hästi, ja see polnud mitte wäbene asi — Matsi kollased püksid! Neid ta tundis ja neist tabatis ta veel kord meest kimbutada, kes teda sõbardsusel kumbel petanud.

Seeferd polnud siis midagi teha. Puurats põdras tee pealt tagasi, waatas loormad läbi ja lastis nad minema. Teiste kullameestele, kes tema nurja läinud jahi realtwaatajad olidwad, ei lausunud ta sõnagi ja need omalt poolt ei arwanud ka mitte waja olema wana Puuratsile nina peale kirjutama hakata, et pois neile kõigile tutaw ja nende wallast. Ka pois isa, kes wäga hästi sõbardsust ameenikust ja nende jonnitajamist tundis, jättis parem nimetamata, et lautse läinud loorm tema oma, ning et Mats ja mära ka